

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 20

15. května 2011

Cena: 7 Kč

V BRNĚ SE 1. KVĚTNA POSTAVILI NÁSILÍ BOHOSLUŽBOU

Ve velkých městech se v posledních dvaceti letech stalo tradicí, že 1. máj "slavily" nejrůznější extremistické skupiny tím, že pořádaly provokativní průvody, popř. jim stejně provokativně bránily. Akce zpravidla končily vzájemnou bitkou, policejním zásahem, zatčením největších rváčů a dohrou u soudu.

V Brně se místní církev letos dohodla, že se pokusí násilnosti odvrátit bohoslužbou. Na 1. května totiž byla v Brně ohlášena demonstrace neonacistů, kteří se sem chystali sjet z celé republiky i ze zahraničí. Bohoslužba měla být součástí občanských aktivit, které s plánovaným pochodem neonacistů nesouhlasily. Mluvčí přípravného výboru ekumenické bohoslužby byla naše sestra farářka Světlá Košíčková. Cílem bohoslužby bylo postavit se proti násilí silou modlitby, projevit odmítavý postoj vůči extremismu a navázat na Dekádu k překonání násilí, vyhlášenou v roce 2001 Světovou radou církví. "Modlitbou a láskou Kristovou chceme přemoci násilí a strach, který neonacismus šíří," uváděl přípravný výbor.

Záměr podpořili i představitelé některých církví. Synodní senior Českobratrské církve evangelické Joel Ruml mj. napsal: "Každého, koho nárůst extremismu a zloba jeho zastánců v zemi děsí, prosím, aby se nenechal dohnat k úvahám o bezmoci nebo odplatě. Existují jiné cesty, jak proměnit myšlení i nitro druhých. Takovou cestou je modlitba. Jsem rád, že na její význam a roli upozorníte a to i ty, kdo půjdou kolem vás."

Bratr patriarcha Tomáš Butta mj. uvedl: "Je třeba vyslovit jednoznačně

ne zjevným i skrytým prvkům nacistické a extremistické ideologie podnětující nesnášenlivost a nepřátelství mezi lidmi a manifestující hrubou moc a sílu. Toto rozpoznání a odmítnutí vychází z bolestných dějinných zkušeností a z našeho postoje víry z biblických a křesťanských zdrojů."

Shromáždění podpořil i bratr brněnský biskup Petr Šandera, modlitbou se připojila řada našich náboženských obcí.

Bohoslužba za překonání násilí se konala před Domem umění v Brně. Zúčastnili se jí: náměstek synodního seniora a farář ČCE Pavel Kašpar, náš farář Milan Vostřel, římskokatolický farář Jiří Rous, farář ČCE Jan Šimsa, naše farářka Světlá Košíčková, farář ČCE Marek Zigmund, římskokatolický farář František Lizna a jeho přítel z Tovaryšstva Ježíšova Jan Ležanský a Marek Janáš. Na závěr promluvil pravoslavný duchovní Roman Juriga.

Bohoslužeb se zúčastnily asi tři stovky věřících z různých církví. Zazněly zpěvy z Taizé, společná četba žalmů, naslouchání Bibli a modlitby za snášenlivost, společné soužití různých skupin lidí, za překonání násilí v srdcích i ve společnosti, za pokoj a spravedlivé pořádky, za stát a jeho představitele, za justici, za dobrovolníky humanitárních organizací, za učitele a vychovatele.

Věříme, že modlitba přispěla k pokojnému průběhu nedaleké blokady pochodu, již se zúčastnilo 1 500 obhájců lidských práv. Pánu Bohu patří dík, že sraz a pochod asi čtyř stovek neonacistů neskončil jejich vítězstvím.

(red)

Z brněnské bohoslužby proti násilí

foto: Mgr. Aleš Tomčík

POZVÁNÍ DO HUSINCE

V diskusi historiků o Husově rodišti se objevily názory, že se český reformátor nenarodil v Husinci u Prachatic, nýbrž v Husinci u Prahy. Většina novodobých historiků se však kloní k názoru, že místem Husova narození je jihočeský Husinec. Nachází se zde dům, jehož nejpamátnejším místem je tzv. Husova světnička. Do místnosti se vstupuje po dřevěných schodech z průjezdu domu. Podle tradice se zde Jan Hus narodil a v této místnosti žil jako malý chlapec.

Podle legendárního vyprávění v době svého pobytu v exilu v jižních Čechách mistr Jan Hus z okna tohoto domku kázal svým krajanům.

V Husově domě se střídali během času různí majitelé. Ve světnici bydleli ještě v 19. století nájemníci a její stav byl neutěšený a nedůstojný, jak o tom podal svědectví ze své návštěvy spisovatel Jan Neruda. V roce 1873 si místnost pronajal prof. T. Cimrhan z Plzně a tím byla památná místnost zachráněna před zkázou. Husinec postihl několikrát požár. Uvádí se, že i když vyhořel opakovaně i Husův dům, samotnou místnost se podařilo uchránit.

V místnosti s dřevěnou podlahou se nacházel nalevo od dveří krb a součástí byla polička na knihy. Dříve zde byla truhla, do které se ukládaly praporečky užívané při červencových slavnostech. Na zdi byl umístěn Husův obrázek. Z dřevěné police na knihy si návštěvníci a Husovi ctitelé odsekávali na památku třísky. Je to dosvědčeno už v 17. století, kdy si lidé odnášeli kousky dřeva z Husova domu. Prostředí domku a památná světnička ukazují, že mistr Jan Hus pocházel z chudých a prostých poměrů, jak to zdůraznil již v jeho životopise utrakvistický kněz Jiřík Heremita v 15. století.

Památník, který je národní kulturní památkou, spravuje od července roku 2010 Církev československá husitská. Koncem minulého roku a začátkem letošního roku byly provedeny některé nejnútnejší opravy, renovace objektů a údržba okolí Památníku za vedení správce bratra Rudolfa Tonzara. V současnosti se dokončuje výstava, jejíž textová a obrazová část

byla vyhotovena podle předlohy instalované před časem na Pražském hradě. Garantem výstavy je bratr děkan prof. ThDr. Jan Blahoslav Lášek, který se na tehdejší výstavě odborně podílel. Tato výstava má přechodný charakter, neboť pro Husův jubilejní rok 2015 bude připravena zcela nová expozice. Přesto i tato výstava stojí za shlédnutí. Její součástí je projekce filmů.

V sobotu dne 21. května 2011 od 9 do 17 hodin se uskuteční v Památníku Mistra Jana Husa v Husinci Den otevřených dveří. Návštěvníci si budou moci prohlédnout tradiční rodnou světničku Mistra Jana Husa i další prostory této národní kulturní památky. Během celého Dne otevřených dveří je pro zájemce zajištěna prohlídka Památníku s výkladem a jeho součástí je duchovní a kulturní program. V programu zazní přednáška o Mistru Janu Husovi, úryvky z jeho spisů a hudba. Zvláštní program pro děti organizuje sestra Kristýna Mlýnková, referentka duchovní péče při ústředí naší církve. Činnost diakonického zařízení Nazaret z Borovan a výrobky z chráněných dílen představí bratr ředitel Karel Filip. Kroky, které naše církve od chvíle převzetí již podnikla, směřují k přípravě celkové obnovy Památníku k jubilejnímu Husovu roku 2015. Město Husinec zasazené v malebné jihočeské krajině je vhodným místem školních a turistických výletů i dobrým tipem pro zájezdy náboženských obcí a pro putování těch, kteří mají vztah k duchovnímu odkazu českého reformátora.

Tomáš Butta
patriarcha

ZE 120. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

120. zasedání ústřední rady zahájila pobožností na text Mt 25,40 sestra Zdena Šlězová. Zpívána byla píseň č. 112.

V ideovém referátu, vedeném bratrem patriarchou ThDr. T. Buttou, vzala ústřední rada na vědomí pozitivní reakci Českého statistického úřadu na žádost CČSH o zohlednění různých názvů církve při sčítání lidu. V návaznosti na přijatý program Odkaz české reformace zahájila ústřední rada přípravu Husova jubilejního roku 2015. Naukový odbor pověřila přípravou publikace o Husovi. Jako hlavní centra aktivit k tomuto výročí stanovila Husinec (Husovo rodiště), Prahu (místo působení) a Jihlavu (kompaktáta). Ústřední rada vyzývá diecéze a náboženské obce k vytvoření seznamu míst spojených s tradicí Jana Husa a české reformace v současnosti a minulosti. Husovské komisi naší církve doporučila zabývat se též náměty předloženými Literárně-historickým odborem při pražské diecézi. Ústřední

rada vzala na vědomí, že v Památníku M. J. Husa v Husinci se 21. května bude konat den otevřených dveří. Ústřední rada také schválila změnu termínu konání celocírkevní akce Pouť na Sázu na sobotu 25. června.

V organizačně-právním referátu, vedeném sestrou místopředsedkyní ústřední rady RNDr. Ivanou Macháčkovou, schválila ústřední rada mimo jiné smlouvu o dílo na pořízení objemové studie projektu "Centrum M. J. Husa v Husinci" s Architektonickým atelierem ALEŠ s.r.o. Ústřední rada schválila změnu oficiálního sídla střediska Diakonie a misie CČSH Nazaret v Borovanech. Bratr patriarcha informoval ústřední radu o aktuálním stavu jednání státu a církve. V expertní komisi ERC naši církve zastupuje Mgr. Jiří Oswald.

V tiskovém referátu, vedeném bratrem patriarchou, se ústřední rada zabývala vyhodnocením soutěže o novou koncepci Českého zápasu, do které bylo přihlášeno pět projektů.

Ústřední rada vyzvala k prezentaci dva týmy, které získaly od oponentů a komise největší počet bodů - tým studentů fakulty žurnalistiky vedený Klárou Šponerovou (25,5 bodů) a tým redakce Českého zápasu Petra Štěpánová a Klára Břeňová (29,5 bodů). Třetí místo obsadil projekt s 5 body. Studenti žurnalistiky navrhovali radikální změnu - plnobarevný časopis. Redakční tým se soustředil na zkvalitnění obsahu a vytvoření pracovních podmínek pro nezávislou činnost redakce. Ústřední rada konstatovala, že žádný z návrhů zcela nesplnil podmínky soutěže, a proto nebyl vyhlášen vítěz. Tým Kláry Šponerové však bude vyzván k jednání o dalších podmínkách rozpracování realizace jejich projektu.

Ústřední rada schválila žádost o vyloučení svátosti svěcení kněžstva Mgr. Petru Wagnerovi z pražské diecéze a Mgr. Gabriele Bjolkové z olomoucké diecéze.

(red)

Přišlo mailem

Jednou, když jsem šel ze školy, uviděl jsem kluka ze třídy, který šel ze školy domů. Jmenoval se Kyle. Vypadalo to, že nese domů všechny své učebnice. Myslil jsem si: "Kdo by odnášel v pátek všechny knížky? Musí to být pěkný trouba!" Já měl naplánovaný celý víkend – párty a fotbalový zápas s přáteli na zítřejší odpoledne.

Pokřčil jsem rameny a šel dál. Jak tak jdu, uviděl jsem bandu kluků, co utíkali jeho směrem. Běželi na něj! Vytrhli mu knížky z rukou, podrazili nohy tak, že přistál v blátě. Jeho brýle odlítly a viděl jsem je dopadnout do trávy asi 10 stop od něj. Podíval se na mě a já uviděl ten strašný smutek v jeho očích. Rvalo mi to srdce. Přiběhl jsem mu na pomoc a jak se plazil a hledal brýle, uviděl jsem v jeho očích slzy. Podal jsem mu brýle a řekl: "Tihle kluci jsou hajzlové, neumějí se normálně chovat!" Podíval se na mě a řekl: "Díky!" Na jeho tváři se objevil úsměv. Byl to jeden z těch úsměvů, co projevují skutečnou vděčnost. Pomohl jsem mu sebrat knížky a zeptal se, kde bydlí. Ukázalo se, že bydlí nedaleko mne. Ptal jsem se, proč jsem ho nikdy předtím nepotkal. Prý chodil na soukromou školu. Nikdy dřív bych se nedal dohromady s klukem ze soukromé školy! Nesl jsem mu pár knížek a celou cestu jsme si povíдали. Ukázalo se, že je to prima kluk. Ptal jsem se, zda si nechce zítra zahrát fotbal. Prý "jo!" Celý víkend jsme byli spolu venku a já poznal Kylea víc a oblíbil si ho. I mí přátelé ho vzali. V pondělí ráno tu byl Kyle s hromadou knížek zpátky. Zastavil jsem ho a se smíchem řekl, že bude mít dobré svaly z těch knížek. Jen se smál a polovinu knížek mi naložil. Během čtyř let jsme se stali nejlepšími přáteli. Poslední rok jsme přemýšleli o nějaké vysoké škole. Kyle se rozhodl pro Georgetown a já půjdu na Duke. Věděl jsem, že vždycky budeme přáteli a ty míle nebudou žádným problémem. On se chtěl stát lékařem a já hodlal využít stipendia na práci kolem fotbalu.

Kyle byl premiantem třídy, tedy si musel připravit proslov na závěrečnou slavnost školy. Zlobil jsem ho, že si zamachruje, ale byl jsem rád, že to nemusím být já tam nahore a mluvit. Závěrečný den byl tady. Viděl jsem Kylea, vypadal skvěle! Byl jeden z těch kluků, který dospěl a našel se během let na High School. Zesílil a moc mu slušely brýle. Měl víc děvčat než já, jeho milovala, až jsem někdy žárlil.

Dnes byl ten den! Viděl jsem, jak je nervózní z proslovu, tak jsem šel za ním, poplácal ho po zádech a řekl: "Hej, chlape, budeš dobře!" Podíval se na mě tím vděčným pohledem, usmál se a řekl: "Díky!" Začátek proslovu měl za sebou, odkašlal si a pokračoval: "Závěr školy je čas, abychom poděkovali všem, co nám pomohli přes tyto těžké roky. Rodičům, učitelům, sourozencům, možná trenérovi, ale hlavně přátelům. Jsem tady, abych vám všem, kteří jste něčí přítel, řekl, že být někomu přítelem, to je ten největší dárek, který můžete někomu dát! Řeknu vám příběh."

Díval jsem se nevěřícně na svého přítele, když začal vyprávět o dni, kdy jsme se poprvé potkali. Plánoval, že se o víkendu zabije. Mluvil o tom, jak si vyklidil školní skříňku, aby jeho máma s tím neměla později starosti, a nesl si věci domů. S vážností se na mě podíval a malinko se usmál: "Díky Bohu jsem potkal přítele. Ten mě zachránil od mého nevyssloveného rozhodnutí!"

Slyšel jsem to zděšený v davu, když ten příjemný a populární kluk nám řekl vše o svém nejslabším životním momentu. Viděl jsem jeho mámu a tátu, jak se na mne dívají s vděčností v očích. Dnes si neuvědomuji hloubku svého činu. Nikdy nepodceňujte sílu okamžiku. Jedním jediným gestem můžete změnit život člověka. Někdy k lepšímu a taky občas k horšímu. Bůh nás vložil do života toho druhého, abychom někdy zasáhli. Hledejte Boha v přátelích!

Z kazatelského plánu

TŘETÍ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě jeho jména. Jeho slávu šířte chvalozpěvem. Aleluja.

ŽALM 33,5-6

První čtení z Písma: Skutky 2,42-47

Tužby:

2. Abychom následovali dobrého Pastýře Krista, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom byli odvážnými svědky poznané Pravdy, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma:

Bože, tvůj Syn je dobrým Pastýřem tvého lidu. Prosíme tě, abychom poznávali jeho hlas, jímž nás volá jménem, a nechali se jím vést. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 2,18-25

Evangelium: Jan 10,1-10

Verš k obětování: Žalm 146,1-2

Verš k požehnání:

Modlitba k požehnání:

Prosíme tě, Hospodine, ať svátost večere Páně, kterou jsme přijali, nás obnoví, posílí a posvětit. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 30, 61, 63, 65, 79, 143, 145, 162, 188, 190, 289

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - Zjevení Janovo 5 Listy sedmi církvím

Pokračování z minulého čísla

Tato tělesná utrpení měli na svědomí nepřátelé. Ale Kristus sleduje příčinu všech těch útoků až k ďáblu, který tak projevuje svoji zášť vůči božským věcem. Pán ujišťuje církev, že období zkoušky je omezeno na deset dnů; tím oznamuje, že existuje mez, za kterou není dovoleno jít zlobě člověka a krutosti satana. Nikdy nejsme zkoušeni nad sílu, kterou nám Bůh dává. On bere ohled na naši slabost. Bouře je omezena ve své síle a nepřekročí hranici, za kterou by člověk už nebyl schopen ji unést. Za všech okolností je tu jeho milost a je dostačující.

Podle vykladače Tatforda se údaj o deseti dnech vztahuje na budoucnost, na deset pronásledování, kterými církev musela projít během svého konfliktu s pohanským Římem. Údaj o

deseti dnech souzení se může vztahovat na desáté pronásledování za císaře Diokletiana (284-305). Jiní vykladači je vztahují na desetileté pronásledování už za císaře Trajana (98-117) – viz Biblický slovník Adolfa Novotného, heslo Smyrna, 2. díl, Kalich, Praha 1956. Někteří křesťané v průběhu toho období zapřeli svého Pána vyděšení hrůzou z mučení a smrti. Ale on přísně přikazuje věrnost až po smrt. Sama ta slova byla připomínkou historie města. Smyrna byla přítelem Říma v době protivenství i v čase prosperity. Při jedné příležitosti se občané zbavili vlastního šatstva, aby je poslali římským vojákům, kteří trpěli zimou při polním tažení proti Mit-hridatovi. Cicero popisoval smyrnské jako „nejvěrnější ze všech našich spojenců“. Věrnost byla hlavní slávou

města. Podle Ramseye bylo toto téma „důvěrně známé všem obyvatelům a běžně se objevovalo v řečnických projevech patriotů“. Tak, jak byli občané až na smrt věrní vůči Římu, tak Kristus snažně prosí svůj lid: „Buď věrný až na smrt.“ Ten, kdo vytrvá až do konce, ten, kdo je pevný, ten bude vítězit nad smrtí. Tělesná smrt ho může postihnout, ale on dostane „vítězný věnec života“. Právě tak jako vítěz při hrách dostával korunu nebo věnec, tak bude korunován i věrný věřící.

Pokračování příště

Frederick A. Tatford,

Prophecy's Last Word,

An Exposition of the Revelation,
nakl. Pickering and Inglis Ltd.

London 1. vyd. 1947, paperback
vyd. 1969, reprint 1970 a 1971
Zkrácený překlad: Jiřina Kubíková

Nad Písmem

DOBŘÝ PASTÝŘ

Jistě každý z nás známe Lukášovo evangelium o narození Pána Ježíše v Betlémě. První, kdo se to dozvěděli od andělů, byli pastýři.

Podle Písma už druhý narozený člověk – Ábel – byl pastýřem. Praotcové Izraelitů od Abrahama po Jákoba a jeho syny se zabývali pastevectvím. Starozákonní Jób měl prý 7000 ovcí. Palestina tedy byla pasteveckou zemí. Proto je v Bibli tak frekventované slovo pastýři, pasení, pastevectví, ovce – je tam uvedeno zhruba 270 krát. A protože byl Pán Ježíš synem svého národa, často používá obrazy pastýře, ovcí apod. O sobě říká, že je „dobrým pastýřem“. To je Otcovské pověření, aby uváděl lidi, jako ovečky, do obecnosti s ním.

Tam, kde se scházeli první křesťané, ať už v domácnostech, katakombách, sklepeních, jeskyních, se našly vyryté obrázky oveček a byly dokonce nalezeny i na kališích a lampách. Ovce a dobrý pastýř – to byly znaky věřících.

Už prorok Ezechiél, odveden s první vlnou deportace Izraelců do Babylonu v roce 597 př. Kr., hovoří z Božího pověření o tom, že v národě jsou dobří i špatní pastýři. Mnozí kněží a vládcí jako zloději cizopasili na svém lidu a kradli mu nejen majetek, ale i duše. Naproti tomu však prorok zvěstuje i Boží zaslíbení: „Já zachráním své ovce a nikdo už je nebude loupit. Já vykonám soud mezi ovcí a ovcí. Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást.“ Ez 34,22-23a. Jak často si Židé vykládali tato slova falešně, protože si pod pojmem pastýř představovali mocného krále, jako byl David, který vojenskou mocí vyžene nenáviděné okupanty ze země. A zatím mezi ně vstoupil tichý, pokorný a na první pohled obyčejný muž, Je-žíš. Tak obyčejný, jako byli v té době společností opovrhovaní pastýři.

Náboženská obec, kde sloužím, leží v rovině. Ale stačí zajet o trochu výše, třeba na Valašsko, a už uvidíme pastýře a jejich stáda. Byla jsem kdysi na dovolené v Malé Fatře, nedaleko byla salaš a mohli jsme denně pozorovat „provoz“, práci a službu pastýřů, stáda oveček a zamýšlet se nad jejich živo-

tem. A také slyšet – některé vedoucí ovce měly na krku zvonky.

Když sáhneme třeba po knihách anglického zvěrolékaře Jamese Herriota, dočteme se o ovcích a pastýřích všechno. Vlastní-li člověk živé tvory, má k nim vztah a každá jejich nemoc a bolest je jeho bolestí a zdravé stádečko mu působí radost.

Evangelista Jan popisuje, jak chtěl Ježíš svým posluchačům přiblížit své poslání – a na čem jiném, než na obraze dobrého pastýře. Ohrada, ovčinec – tam se sháněla stáda na noc, aby byla chráněna před zvěří, vlky, zloději.

Možná, že když večer uléháme do teplé postele v bezpečí domova, připadáme si jako ty ovečky. Můžeme v klidu spát a odpočívat, protože víme, že nad námi bdí nejvyšší pastýř, kterému jsme svěřili své životy. On ví, že do ohrad našich životů vstupují zloději a lupiči. To jsou ti, kteří nás nenápadně lákají z Boží ohrady za tzv. „lepšími pastvinami“. A když se tam ženou hlava nehlava ostatní, mohli bychom si třeba i my „polepšit“. Co to bude stát, jaké hříchy přitom před Boží tváří spácháme – na to nechceme v té chvíli myslet. Jistě, je jiná doba. V obchodech kupujeme výrobky z ovčího mléka či vlny a ani nepřemýšlíme, jak to vlastně s ovečkami je. Mnohé městské děti ještě ani živou ovečku neviděly. Ale pro všechny i dnes platí slova Pána Ježíše: Já jsem dobrý pastýř. Znam ovce jménem. Ony znají můj hlas, jdou za mnou. Já jsem také dveřmi do Božího ovčince – království.

Já, jako duchovní, si uvědomuji, že slova dnešního evangelia nejsou určena „jen“ řadovým věřícím a čtenářům ČZ. Jsou totiž určena v církvi všem. Nám duchovním, kazatelům, pastoračním asistentům, biskupům, br. patriarchovi – všem, kterým byl pod slibem kněžství předán pastýřský úřad. Můžeme se lidsky namáhat, jak chceme, a sebevědomě se vydávat za vyvolené pastýře. Když však nepochopíme Ježíšova slova: „Já jsem dveře pro ovce...“, nepochopili jsme nic.

Je třeba do těch „dveří“ vstoupit, žít v Pánu Ježíši, přijímat jeho vedení i když nás někdy čeká cesta trnitá a kamenitá. Ale on nás vytáhne z každé

propasti a převede na dobré pastviny a nakonec přivede do Boží ohrady. To není fráze, to je návod k dobrému, poslušnému a kvalitnímu křesťanskému životu. Je-li kněžská služba motivována něčím jiným, pak je to špatně. Modleme se, aby těch dobrých pastýřů bylo co nejvíce. Aby nikdo nehledal v církvi svůj prospěch, ale aby hledal „dveře“, tj. Pána Ježíše Krista. Aby miloval ty, ke kterým byl poslán, tak jako nás miloval Ježíš a na dřevě kříže nám otevřel dveře ke svému Otci do Božího ovčince.

Skončím slovy básníka Miroslava Matouše: „Však chceš-li myslet pouze na užitek, jen vahou mincí vážit slabý kvítek a měrou čísel měřit každou věc a když tvá chtivost plnost krásy pŕlí, pak rozbijíš můj obraz libovůlí, všem ke škodě – i sobě – nakonec.“

Děkujeme dnes za to, že Pán Ježíš řekl: „Já jsem přišel, aby měli život a měli ho v hojnosti.“

Jana Chaloupková

**Pane Ježíši Kriste,
vzýváme,
že si často neuvědomujeme,
že bez tvé pomoci
by se nám nepodařilo
otevřít dveře
do Božího ovčince.
Ty nás chráníš, opatruješ,
dal jsi za nás život
a my se stále cpeme tam,
kde ty nejsi, a myslíme si,
že tam bude lépe.
Pokud budeme jako ovečky
poslouchat tebe,
svého pastýře,
bude nám dobře.
Proto tě prosíme
– dávej nám moudrost,
otevřené oči i uši,
abychom poznali,
co je pro nás dobré
a co nás od tebe odvádí.
A pomoz nám svými dary,
abychom i my přiváděli
další bližní
do tvého ovčince. Amen**

ŽÁCI METODĚJOVI A SLOVANSKÁ BOHOSLUŽBA V ČECHÁCH 2

Dokončení z minulého čísla
Máme tedy zjištěno, co Kosmas v kronice zamlčoval a z jakého důvodu byl nucen to zamlčovat. Můžeme proto přikročit k postupnému odhalování zamlčených údajů, příslušejících jednotlivým členům přemyslovského rodu. V první knize Kosmovy kroniky, oddíl X je uvedeno:

„Hostivit zplodil Bořivoje, jenž první z knížat byl pokřtěn od ctihodného Metoděje, biskupa moravského, za času císaře Amulfa a krále moravského Svatopluka.”

Zde je jasné, co bylo zatajeno. Kosmas zamlčel, že Bořivoj i jeho manželka Ludmila byli pokřtěni podle slovanské liturgie. Těž zamlčel, že Bořivoj dal postavit v Levém Hradci kostel sv. Klimenta a na Pražském hradě kostel P. Marie, oba se slovanskou bohoslužbou.

Další citát vyjímáme z oddílu XV Kosmovy kroniky:

„Bořivoj zplodil dva syny, Spytihněva a Vratislava, z té, která byla dcerou Slavibora, předáka z hrádka Pšova, jménem Ludmily. Když odešel po způsobu všeho těla smrtelného ze světa, nastoupil v otcovské panství Spytihněv; po jeho smrti dosáhl knížectví Vratislav.”

Jména obou vládnoucích knížat jsou nápadná tím, že jsou uvedena holá, dokonce opakovaně holá, bez jakéhokoliv údaje o nich samých. Kosmas zamlčel, že oba bratři byli pokřtěni podle slovanské liturgie. Považujeme to za zcela přirozené, že Bořivoj dal své děti pokřtít v souladu se svou vírou. Pokračujeme v dalším citátu z oddílu XV:

„(Vratislav) pojal manželku jménem Drahomíř z tvrdého kmene lutického - ona sama byla k víře křesťanské tvrdší než skála - z krajiny, jménem Stodor. Ta porodila dva syny: Václava, Bohu i lidem milého, a Boleslava bratrovraždou kletého.”

Jméno Drahomíry není uvedeno holé, naopak Kosmas se zmiňuje o jejím původu a o její povaze. Pokud jde o její děti, Václava a Boleslava, dal je Vratislav pokřtít podle své víry, tj. podle slovanské liturgie. Tento fakt si ještě potvrdíme z průběhu následujících událostí.

Mimoto Kosmas zamlčel, že Spytihněv dal postavit (patrně na nátlak z Řezna) první kostel s latinským knězem v Čechách. Umístil ho však dále od Prahy, na hradě Budeč. Rovněž zamlčel, že Spytihněvův bratr Vratislav dal postavit na Pražském hradě druhý, mnohem prostornější kostel, zasvěcený sv. Jiřímu, protože malý kostel P. Marie nestačil pojmout stoupající počet věřících. Bohoslužby v něm konal nepochybně kněz slovanský, poněvadž v Praze jsme tehdy žádného latinského kněze neměli. Proto poslal Vratislav svého ještě nedospělého syna Václava do Budeče, neboť si přál, aby tamní kněz učil hoča čist knihy latinské - jak je o tom psáno v První staroslověnské legendě.

Pokračujeme v dalším citátu z oddílu XV. K němu je nutno předeslat, že se jedná o jeden z nejdůležitějších citátů celé kroniky, neboť v něm Kosmas zastřeným způsobem píše o slovanské bohoslužbě v Čechách:

„Avšak o tom, jak milostí Boží, vždy

předcházející a všude následující, dosáhl kníže Bořivoj svátosti křtu nebo kterák se vlivem jeho nástupců v našich krajinách den ode dne šířilo náboženství křesťanské víry, nebo který kníže které kostely či kolik jich nově jako věřící křesťan zřídil, o tom o všem jsme raději volili pomlčeti, než čtenářům nechut' způsobiti proto, že jsme to již čtli sepsáno od jiných: něco v Privilegiu církve moravské, něco z Epilogu téže země a Čech, něco v Životě neb umučení přesvatého našeho patrona a mučedníka Václava. Neboť i jídla, kterých častěji požíváme, se přejíždají. To, čeho jsme se výše dotkli, stalo se mezi těmi lety, jež zde nyní označujeme; nemohli' jsme se dověděti, v kterých letech nebo časích se to stalo.”

Citát obsahuje čtyři věty, kterými je zamlčen úsek dějin, zahrnující dobu vlády knížat Bořivoje, Spytihněva, Vratislava a Václava. Kosmas ho vymezuje rokem 895 (křest Bořivojův) a rokem 929 (zavraždění Václava). Oba roky jsou datovány nesprávně.

V uvedeném citátu se Kosmas vyjádřil, zřejmě záměrně, o šíření křesťanské víry a také o náboženské příslušnosti knížat tak neurčitě, že snadno můžeme uhádnout, kterou víru měl na mysli. Nedovolil si samozřejmě napsat, že vlivem Bořivojových nástupců se po celou tuto dobu šířilo v Čechách křesťanství podle slovanské liturgie a že knížata, nástupci Bořivojovi zakládali další kostely se slovanskou bohoslužbou.

Z citátu lze vydedukovat, že po celé období, které Kosmas v kronice zaml-

čel, vyznávali vládnoucí Přemyslovci víru podle slovanské liturgie a že zakládáním nových kostelů pomáhali moravským misionářům při šíření této víry v české zemi.

Tímto citátem projevili Kosmas své vlastenectví. Třebaže byl knězem vysvěceným podle latinské liturgie, zachoval nám ve skrytu své kroniky vzácné svědectví o tehdy se rozvíjejícím křesťanství podle slovanské liturgie v Čechách a ukázal nám, že jeho kronika není němá, že k nám může promlouvat i ze svých zamlčených míst.

O Václavovi nám Kosmas v kronice mnoho nenapsal. Víme však, že v době, kdy se ujal vlády - bylo to zhruba čtyřicet roků od příchodu žáků Metodějových - byly v Čechách téměř všechny kostely se slovanskou bohoslužbou. Také víme, že bratr Václavův, Boleslav, měl na svém hradě kostel sv. Klimenta a kněze se slovanskou liturgií, což Kosmas rovněž zamlčel. A pokud jde o bratrovraždu, spáchanou roku 935, odkazuje nás Kosmas na příslušnou svatováclavskou legendu o jeho mučednické smrti.

Po smrti Václavově ukončil Kosmas v kronice své dlouhé odmlčení. Tím se však na tehdejší náboženské situaci v Čechách nic nezměnilo; vládnoucí Přemyslovci nadále pokračovali v zakládání nových kostelů se slovanskou bohoslužbou.

Pokud jde o vzájemný vztah mezi knězi slovanskými a latinskými v Čechách, panovalo mezi nimi tehdy přátelské soužití. Důkazem toho je například Kristián, který - ač byl mnichem latinského kláštera - psal ve své legendě zcela otevřeně o slovanských věrozvěstech Cyrilovi a Metodějovi a též o kostele sv. Klimenta v Levém Hradci.

Panování Boleslava I. ličí Kosmas neobjektivně, zaměřené přehnaně proti němu. Přitom zamlčel, že Boleslav I. po celou dobu své vlády podporoval šíření slovanské bohoslužby a zakládal nové kostely. Své děti dal pokřtít podle své víry. Dokladem toho je například životní dráha jeho dcery Mlady; ta byla pokřtěna, stejně jako její sourozenci, podle slovanské liturgie a později, při svém pobytu v Římě, byla překřtěna podle latinské liturgie na Marii, načež byla ustanovena první abatyší kláštera při kostele sv. Jiří na Pražském hradě.

Jeho syna Boleslava II. hodnotí Kosmas rovněž neobjektivně. Připisuje mu zásluhy, které přísluší jeho otci. Ličí ho jako velmi zbožného člověka a vytrvalého budovatele nových kostelů. Píše, že jich založil dvacet, zamlčuje ovšem, že to byly kostely se slovanskou bohoslužbou. Těž zamlčuje jeho podíl na vyvraždění Slavníkovců roku 995.

Pokud jde o vztah dalších vládnoucích Přemyslovců ke slovanské bohoslužbě, pokusíme se usuzovat o něm podle jejich činů. Z tohoto hlediska se zřetelně projeví dva panovníci. Prvním z nich byl Břetislav I., vnuk Boleslava II., který hned na počátku své vlády potvrdil založení slovanského kláštera na Sázavě, vybudovaného poustevníkem Prokopem, a nadal klášter pozemkovým majetkem, poli, loukami, lesy a částí řeky (viz Použité prameny č. 6, str. 369). Jako projev úcty ke sv.

Klimentovi dal Břetislav I. razit mince s opisem C. Clemens (viz Použité prameny č. 2, str. 5).

Druhým, kdo projevili výrazně svůj vztah ke slovanské bohoslužbě a zejména k Sázavskému klášteru, byl jeho syn Vratislav II., pozdější první král český. V roce 1079 požádal papeže o schválení církevních obřadů ve slovanském jazyce. Papež je nepovolil a přímo je zakázal (viz Použité prameny č. 6, str. 449). Papežovým zákazem se však Vratislav II. nehodlal řídit a nadále věnoval zvláštní péči Sázavskému klášteru, který za jeho vlády, díky jeho podpoře, prožil své vrcholné období. Tento jeho odvážný postoj vůči papeži je důkazem, že v Čechách za jeho vlády byla v kostelech slovanská bohoslužba všeobecně rozšířena.

A již jsme dospěli do doby, kdy slovanskou bohoslužbu v Čechách zasáhl tvrdý církevní útlak, o němž jsme se shora již zmínili. Rozpoután byl pravděpodobně Břetislavem II. a postihl všechny slovanské kněze. Kteří z nich odmítli přestoupit na latinskou liturgii, byli z kostelů vypuzeni, načež marně hledali po české zemi útočiště.

Touto perzekucí se latinskému kněžstvu podařilo celou, **více než 200letou epochu slovanské bohoslužby v Čechách** nejen zastřít, ale také ji úplně vymýt z dějin našeho národa. Následkem toho zůstává její tehdejší existence ještě v dnešní době v zamlčeném stavu.

Takže Kosmas psal svou kroniku za tvrdého církevního útlaku. Jako historik sledoval nepochybně všechno dění kolem sebe, avšak o skutečně tehdejší náboženské situaci v Čechách se neodvážil napsat do kroniky ani řádek, aby neohrozil její bytí a zachoval ji pro budoucí generace. Sám o tom píše na počátku třetí knihy své kroniky:

„užitečnější jest, abychom docela pomlčeli o nynějších lidech nebo časech, než abychom mluvíce pravdu - a pravda vždy plodí nenávisť - neměli z toho nějakou škodu.”

Tento krátký citát je povzdechnutím Kosmy, jak rád by psal kroniku podle pravdy a jak ho mrzí, že ji psát otevřeně nemůže.

Na závěr tohoto článku je třeba zvláště zdůraznit a čtenáře upozornit, že Kosmas, třebaže v kronice zamlčel mnoho závažných údajů a událostí, zanechal nám po sobě dílo nevyčísitelné hodnoty, které představuje jeden ze základních historických dokumentů o raných dějinách našeho národa.

Použité prameny:

1. Charvát, Petr, Zrod českého státu, 2007
2. Bimbaumová, Alžběta, Kostely sv. Klimenta v Čechách a na Moravě, 1999
3. Piřha, Petr, Sv. Kliment Římský, patron diecéze a města Hradec Králové, 2004
4. Kosmova kronika česká, 6. vydání, 1972
5. Králík, Oldřich, Nejstarší legendy přemyslovských Čech, 1968
6. Bláhová, Marie, Frolik, Jan, Profantová, Naďa, Velké dějiny koruny české, 2009

Zdeněk Martínek

Z NAŠÍ DIAKONIE A MISIE

Putování s oslem

Zveme na další ročník tradičního "Putování s oslem". Tentokrát se "zemí zamyšlenou" budeme toulat na Třeboňsku. Ubytujeme se v pensionu "Vyhlídka" v Lutové - vesničce nedaleko Chlumu u Třeboně.

Celý objekt je bezbariérový. K dispozici máme kuchyňku (teplá strava je tím zajištěna) a zahradu. Čekají nás pěší túry do blízkého okolí, večery s písničkami, čtením kroniky a společenskými hrami...

Toto pozvání platí jak pro lidi s handicapem - tedy účastníky, tak pro osobní asistenty - dobrovolníky.

Cena pobytu pro účastníky je: 3800 Kč (strava, ubytování i osobní asistence). Dobrovolníci mají pobyt i stravu zdarma.

Příjezd na tábor: 14. srpna cca v 17 h. Odjezd: 20. srpna dopoledne.

Kapličky 2011

Zveme vás opět do krásné přírody Blanského lesa, kde u vesničky Borová je tábořiště stejného jména. Tradičně na prahu prázdnin zde nalézáme útočiště, abychom odtud po několik dnů vyjžděli s náradím do okolí.

Kapličky - drobné stavby u místních cest - jsou naším cílem. Snažíme se udělat z nich příjemné místo pro zastavení unavených turistů.

Podvečery a večery trávíme na tábořišti při odpočinku, sportu, hrách a táborácích.

Tento tábor je určen hlavně mladým lidem od 16 let, kteří chtějí prožít pár dnů v jihočeské přírodě a udělat kus užitečné práce.

Ubytování ve srubu či ve stanech s podsadou je zdarma stejně jako

strava. Doprava z Českých Budějovic po domluvě možná.

Termín: 27. - 30. června (popřípadě 29. června).

Další informace na:

www.nazaret.cz,

tel.: 603175004, 380123602, popř. osobně na adrese: Nazaret, Žižkovská náměstí 1, 37312 Borovany.

Navštívili jsme Uffo!

Posledním březnovým dnem se opět v našem klubu vozičkářů rozjela další akce. Rozhodli jsme se, že poprvé společně navštívíme trutnovskou divadelní cukrárnu Uffo. Sešli jsme se před divadlem a udělali několik fotek a šli jsme si zamlsat. V cukrárně nám vyšli velmi ochotně vstříc a rezervovali nám místa. Posezení proběhlo v plném humorném duchu a vyprávění různých příhod členů i vtipů. Plánovali jsme další společnou akci a jiné aktivity. Odpoledne nám uteklo jak velká voda a těšíme se na další klubovou schůzku.

Eva Vojtěchová

ZPRÁVY

Májové pobožnosti

Náboženská obec v Rokycanech zve 19. a 26. května na májové pobožnosti do modlitebny evangelického sboru. 19. května v 15.30 h káže bratr farář Daniel Majer a 26. května v 16.30 h sestra farářka Petra Vítková.

(jš)

Program Many

Vršovické divadlo MANA a Husův sbor Vršovice zve na tato představení: * 17. května 20 h, velký sál - Slawomir Mrozek: Krásná vyhlídka (Divadlo Neklid). Tragikomedie ze žhavého Balkánu. V teritoriu, kde zuří občanská válka, se skrývá hledaný terorista. Svou vnitřní emigraci má vyřešenu, je

smířen s danou situací, vyrovnán... alespoň zdánlivě. Ohrožení může přijít kdykoli a odkudkoli, v nejméně očekávané chvíli... Režie: I. Šorman, hrají: P. Franěk, J. Foltýnová, K. Písařovic, P. Špindlerová.

* 19. května 20 h, velký sál - Edith & Django Live. Gabriela Fritschová - zpěv, P. Korman stylem Django Reinhardta. Propojení francouzského šansonu s romským jazzem realizované známým francouzsko-romským kytaristou. Kapela hraje i svou vlastní tvorbu a tradiční romskou hudbu.

* 22. května 14 h, velký sál - Mrazík a stříbrný vítr - pohádka. Benefiční představení dětského dramatického studia Talent pod vedením Eriky Deutschové. Rezervace vstupenek na e-mailu: divadlo@divadlomana.cz, SMS objednávkou na: 774 941 946

nebo 731 100 059 či osobně v úředních hodinách farní kanceláře.

(red)

Izrael na fotografiích

Československá církev evangelická ve Zlíně ve spolupráci s Církví československou husitskou a Krajskou galerií výtvarného umění ve Zlíně pořádají ve zdejším evangelickém kostele výstavu fotografií Karla Cudlína s názvem Izrael. Dílo tohoto vynikajícího českého dokumentaristy a mnohonásobného držitele ceny Czech Press Photo známe např. z nástěnného kalendáře fotografií biblické krajiny na tento rok, který vydala olomoucká diecéze. Autor zachycuje na svých černobílých fotografiích současný život v Izraeli a jeho prolínání s náboženskými tradicemi. Kostel s galerií ve Zlíně (na adrese Slovenská 3063) můžete navštívit i v rámci akce Noc kostelů, do které se sbor zapojuje zajímavým programem.

(red)

Oslava v Terezíně

Operace Ester a Misijní odbor Kostnické jednoty zvou na oslavu založení státu Izrael "Izrael žije - am jisrael chai!" do Terezína 15. května ve 14 h do Kulturního domu na náměstí.

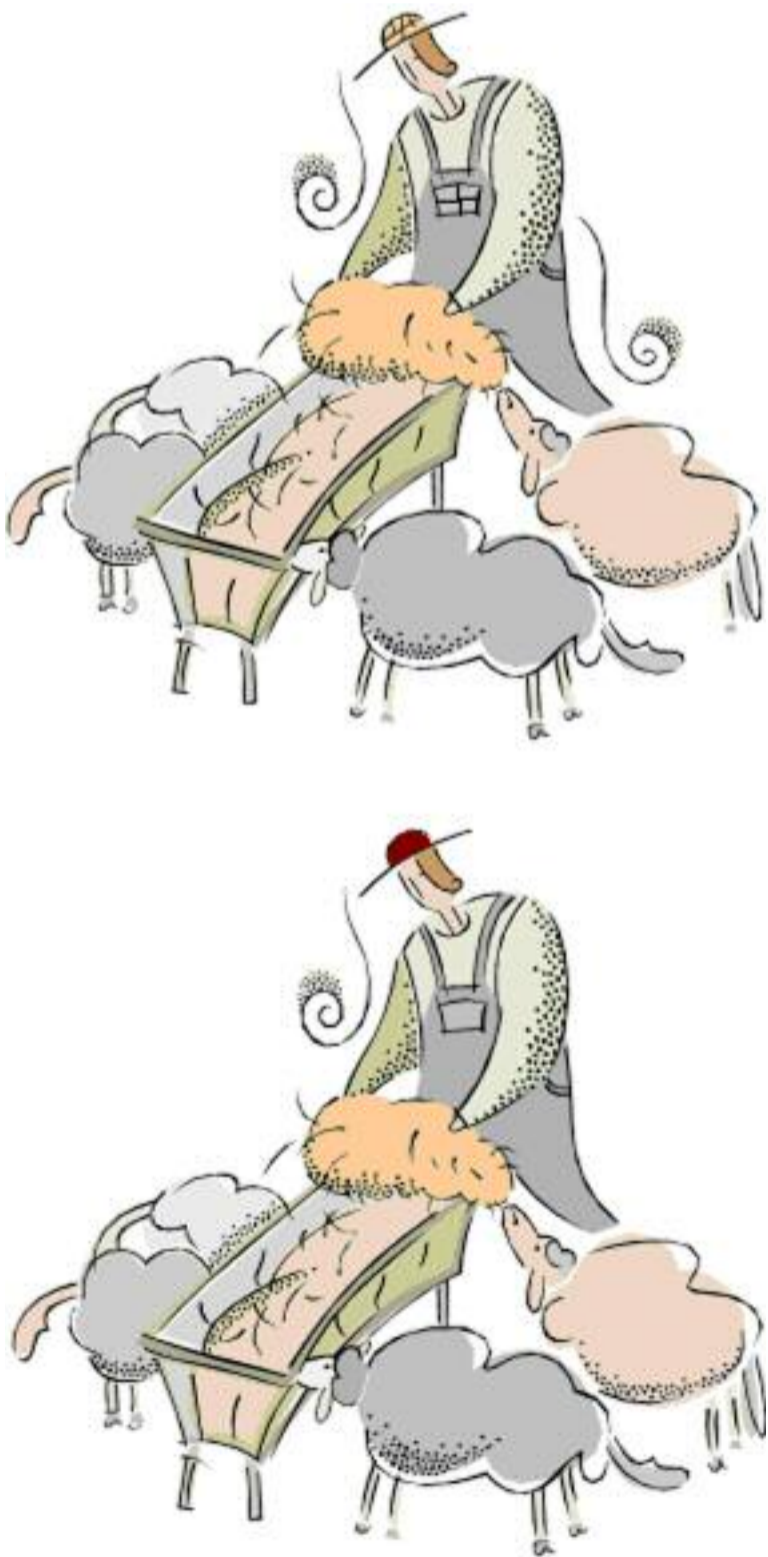
Z programu: Naplněná prococtví daná Izraeli. Brian Gemel z Velké Británie. Informace o všestranné česko-izraelské spolupráci. Izraelské písně, hudba a tance - za příznivého počasí na náměstí s průvodem městem. Výstava obrazů V. Lamra. Přihlášky na dopravu autobusem přijímá L. Hallerová. E-mail: hallerova@volny.cz, mobil: 774 572 671, telefon: 242 428 814

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Ovce slyší hlas svého pastýře

Určitě správně tušíte, že vaším úkolem bude hledat pět rozdílů mezi dvěma obrázky.

(Řešení z minulého čísla: Jak jsme nechápaví!)

Jana Krajčřířková

Koncerty u sv. Mikuláše

* 16. 5. - 20 hodin
Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense Orchestra,
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka
* 17. 5. - 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
* 18. 5. - 17 hodin
Bach, Händel, Vivaldi
M. Lopuchovský - flétna,
J. Popelka - varhany
* 19. 5. - 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
ČVUT MIXED CHORUS
* 20. 5. - 17 hodin
Bach, Schubert, Verdi
J. Kšica - varhany,
T. Jindra - bas
* 20. 5. - 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi, Dvořák
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle
* 21. 5. - 17 hodin
Vivaldi, Schubert, Albinoni
B. Rabas - varhany,
M. Kejmar - trubka
* 21. 5. - 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi, Dvořák
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle
* 22. 5. - 17 hodin
Haydn, Mozart, Beethoven
STRING TRIO PRAGA
* 22. 5. - 20 hodin
Bach, Dvořák, Gershwin
Prague Brass Ensemble,
From Baroque to Jazz,
J. Kalfus - varhany

Z EKUMENY

K NOCI KOSTELŮ V BRNĚ SE PŘIDAJÍ I MUSLIMOVÉ - OTEVŘOU MEŠITU

Do akce Noc kostelů, která nabízí netradiční prohlídky zejména historických křesťanských chrámů, se letos nově zapojí také mešita v Brně. Členové tamní islámské nadace se k tomuto kroku rozhodli po četných dopisech od zájemců o noční prohlídku muslimské modlitebny. ČTK to řekl předseda nadace Munib Hasan. Akce se uskuteční 27. května.

"Mešitu otevřeme v rámci této akce vůbec poprvé. Chceme tím uspokojit zájem veřejnosti. Pevně doufáme, že naše potměšlá modlitebna bude mít pro ně své kouzlo," uvedl Hasan. Brněnská mešita je nejstarší islámskou modlitebnou v zemi. Otevřena byla před bezmála 13 lety. K modlitbám se v ní schází přibližně 120 věřících. Jejich počet každý rok vzrůstá. Modlitebna má podobu přízemního objektu bez minaretu - věže, která je pro islámské modlitebny charakteristická. Zdobí ji zelená mozaika ze Sýrie. Muslimové chtějí vybudovat novou mešitu, protože ta současná je malá a kapacitně nevyhovuje.

podle ČTK

ČEŠI PŘISUZUJÍ BLAHOŘEČENÍ JANA PAVLA II. NEJMENŠÍ VÝZNAM

Ve střední Evropě přikládají blahořečení bývalého papeže Jana Pavla II. nejmenší důležitost Češi, opačný postoj zaujímají Poláci a Slováci, zjistil dubnový průzkum Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM). Právě Poláci a Slováci považují blahořečení za důležité pro svět, Evropu, jejich zemi, rodinu i je osobně.

CVVM uvedlo, že míra důležitosti, kterou lidé v jednotlivých středoevropských zemích očekávají události přisuzují, výrazně souvisí s mírou religiozity či náboženskou skladbou těchto zemí. Blahořečení Jana Pavla II. tak považuje pro sebe za důležité jen 17 procent Čechů, ale třeba 83 procent Poláků.

Za velmi nebo docela důležité pro svět považuje blahořečení Jana Pavla II. asi 70 procent Poláků, 54 procent Slováků, polovina Maďarů a zhruba 45 procent Čechů. V jejich zemi to považuje za důležité 96 procent Poláků, 56 procent Slováků, 43 procent Maďarů a necelá třetina Čechů. V Polsku, odkud papež pocházel, vůbec nikdo neřekl, že o blahořečení neslyšel. V Maďarsku to uvedla čtvrtina dotázaných a na Slovensku a v Česku asi desetina.

Průzkum ukázal, že u nás a v Maďarsku přisuzují lidé blahořečení Jana Pavla II. zřetelně vyšší důležitost v evropském či světovém kontextu než v kontextu národním. Češi na rozdíl od Maďarů vyzdvihují evropský kontext podstatně častěji než světový. Průzkum se konal ve dnech 4. až 11. dubna 2011. Bylo při něm dotázáno 979 lidí, z toho 929 starších 18 let.

podle ČTK

KŘESŤANSKÝ AUTOR A PASTOR DAVID WILKERSON ZEMŘEL PŘI AUTONEHODĚ V TEXASU

Křesťanský autor a pastor David Wilkerson zemřel při autonehodě v Texasu, informuje Krestandnes.cz "S hlubokým smutkem vás musíme informovat o náhlém odchodu reverenda Davida Wilkersona, našeho zakládajícího pastora," uvedl hlavní pastor Times Square Church v New Yorku Carter Conlon v prohlášení na internetových stránkách sboru.

79letý autor knihy Dýka a kříž zahynul při havárii, jeho žena Gwen a další osoba v autě byly zraněny. Havárie se stala ve středu 27. dubna po poledni u mostu nad řekou Neches. Auto sjelo z mostu do koryta řeky pod ním. Při srážce došlo i k poškození mostu. Okolnosti nehody se vyšetřují.

Rodina Davida Wilkersona zveřejnila na internetových stránkách www.worldchallenge.org oznámení, v němž uvádí: "David Wilkerson odešel, aby byl s Ježíšem... Ceníme si vašich modliteb a naše srdce jsou smutná. Radujeme se však z toho, že David Wilkerson prožil svůj život dobře."

Nejbližší příbuzní Davida Wilkersona si přáli soukromý pohřeb v rodinném kruhu v Texasu.

podle Křesťan Dnes

BYLY SPUŠTĚNY INTERNETOVÉ STRÁNKY KATEDRÁLY SV. VÍTA

Ve středu 20. dubna byly prezentovány internetové stránky katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Na jejich vzniku se podílely jak Metropolitní kapitula a Arcibiskupství pražské, tak Správa Pražského hradu a farnost. Jsou jedním z plodů dohody o společném užívání svatovítské katedrály. Zaznamenaly již pozitivní ohlasy z řad odborné veřejnosti i zájemců o jejich obsah. Jejich adresa je: www.katedralasvatehovita.cz.

Oficiální internetové stránky pražské katedrály mají být spolehlivým zdrojem dění nejen liturgického, ale také kulturního a společenského. Kromě aktuálních informací o všech bohoslužbách tam zájemce nalezne také informace o koncertech, výstavách a dalších kulturních projektech, které se v katedrále odehrávají. Podle pražského arcibiskupa katedrála „není jen místo kultovní, ale i kulturní a společenské.“ Patří sem tedy svou vzdělávací úlohou také edukativní (např. pašijové) hry, ale také koncerty duchovní hudby, výstavy a podobně. Stránky obsahují i podrobné praktické informace pro poutníky a pro turisty.

(red)

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčřířková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9